

Σήκω καημένε Κωσταντή

Στ. Ἑλλάδος καὶ Θεσσαλίας

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη̣

Ρυθμὸς τετράσημος

Σή η̣ κω καη με ση κω καη με ε

νε ε Κω σταν τη

ση κω καη με, νε Κω σταν τη στην ε

εκ κλη σια να πα με ε στην εκ κλη σια

να πα με

Σήκω καημέ- σήκω καημένε Κωσταντή.

Σήκω καημένε Κωσταντή

στην ἐκκλησιά νὰ πᾶμε, στην ἐκκλησιά νὰ πᾶμε.

Σήκω καὶ ψέ- σήκω καὶ ψέλνουν ἐκκλησιές:

σήκω καὶ ψέλνουν ἐκκλησιές,

ψέλνουν τὰ μοναστήρια, ψέλνουν τὰ μοναστήρια.

*Ψέλνει καὶ ἡ Ἁγία Σοφία μὲ τὶς χρυσὲς καμπάνες.

Σιμὰ νὰ βγοῦνε τὰ Ἱερά, σιμὰ νὰ βγοῦνε τ' Ἁγία,

φωνὴ τοὺς ἤρθε ἀπ' ἀρανοῦ, ποὺ μέσα ἀπ' τὰ οὐράνια:

«Πάψετε τὸ Χερουβικὸ καὶ τὴν Τιμιωτέρα,

παπάδες πάρτε τὰ Ἱερά, ψαλτάδες τὰ χαρτιά σας,

ἴτι σήμερα πατήσανε τὴ Πόλη μας οἱ Τοῦρκοι».

Ἡ Παναγία ἢ Δέσποινα τάηκουσε καὶ δακρύζει.

Σώπα, κυρά μου Δέσποινα, καὶ μὴν πολυδακρύζεις,

πάλι μὲ χρόνους μὲ καιρούς, πάλι δικά σου θᾶναι.